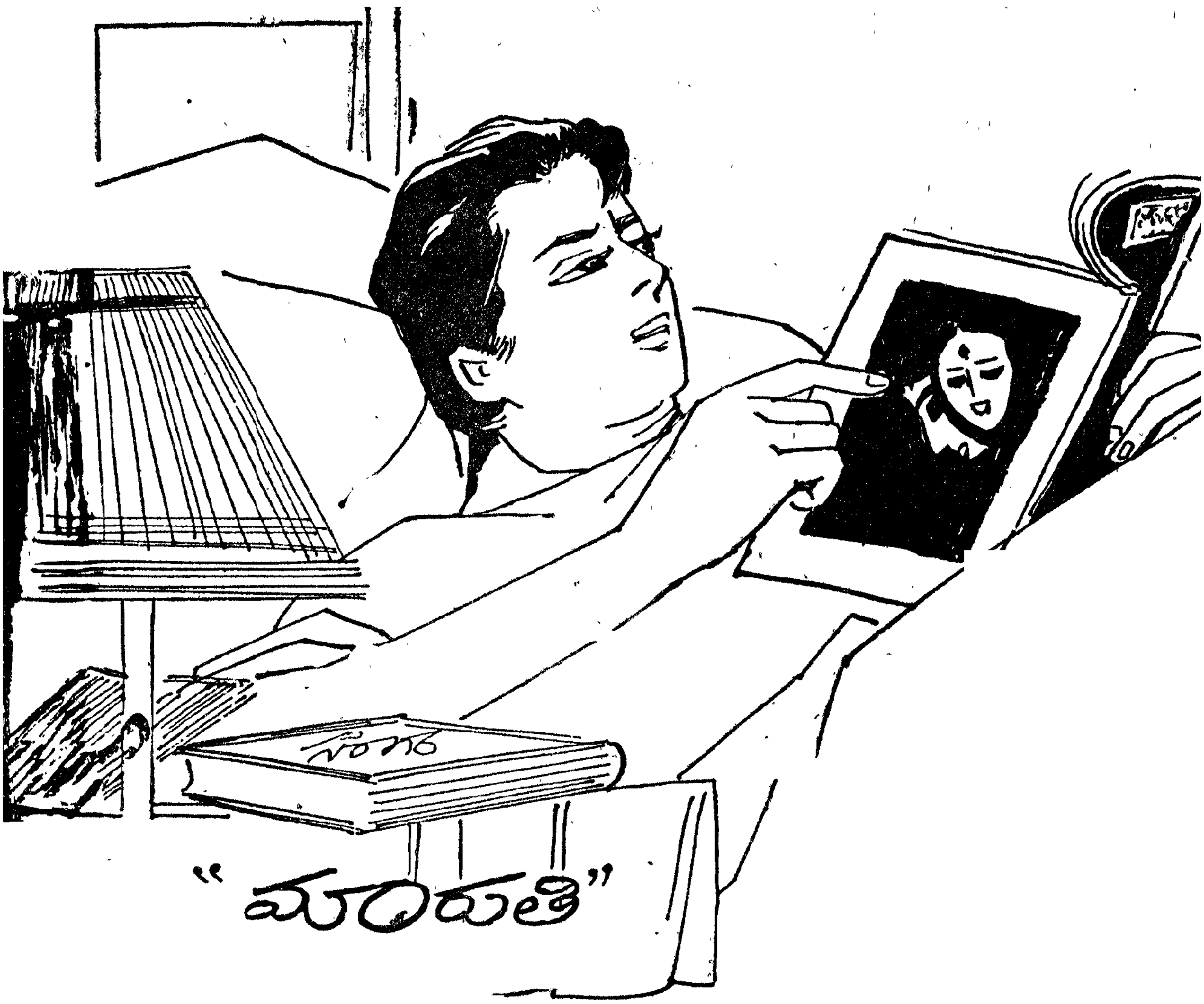

"లావణ్య తప్పితే తనకు ఆడపిల్లలే దొరకరా ఏమిటే? ఈపిల్ల గాకపోతే ఇటువంటివాళ్ళ లక్షాతొంభై మంది. తనకేం! మగమహారాజు." అనుకుని, కాళ్ళ బార్లాజాపుకు పడుకుని బాధపడుతున్న సమయంలో బిలబిలమంటూ కికకికలు పకపకలతో పంచపాండవుల్లాగా అయిదుగురూ బృందగానంచేస్తూ గది ప్రవేశంచేసి మాగన్నుగా నిద్రపోతున్న సుబ్రహ్మణ్యాన్ని మంచంమీదనించి అమాంతం ఎత్తి భూమ్మీద నించోపెట్టారు రామేశం, శ్రీశైలం, గోవర్ధనం, చంద్రశేఖరం అండ్ హనుమంతు ఆదిగాగల మిత్రబృందం.

గదంతా గాలించి ఆఖరుకు వంకెకు తగిలించిన షర్టుజేబులోంచి పర్సు పయికి తీసి అందులో డబ్బును లెక్కగట్టి 'రెండు నయాపైసలు తక్కువ ఆరు రూపాయలుంది' అన్నాడు శ్రీశైలం.

'చాలు' అన్నాడు గోవర్ధనం.

'ఏమిటి చాలు. నీ బొంద! దేనికీ చాలదు' అన్నాడు హనుమంతు.

ఈలోగా కొంచెం తేరుకున్న సుబ్రహ్మణ్యం 'ఏమిట్రా మీ గొడవ అసలే చస్తుంటే' అన్నాడు చిరాకుగా.

'చావటం ఏం ఖర్మరా సుబ్బీ! పట్టభద్రుల జాబితాలో నీ పేరు ఎక్కిపోతేనూ' అన్నాడు రామేశం.

'నీ బొంద. నీ జోకులకు వేళాపాళా లేదు.' అని సుబ్రహ్మణ్యం విసుక్కున్నాడు, పగిలిన హృదయ భాండం బాధపెడుతుంటే.

'నిజంరా సుబ్బీ! హాస్యంగాదు. కావలిస్తే నీ మనీ పర్సుమీద ఒట్టు. ఇంతకుముందే యూనివర్శిటీ నించి లిస్టు వచ్చిందిరా కాలేజీకి. నువ్వు ప్యాసయ్యావురా సుబ్బీ." అన్నాడు రామేశం తన మాట నమ్మమన్నట్టు.

'అదంతా తర్వాత చూసుకుందాం. ముందర పార్టీ ఏర్పాట్లు చూడండిరా' అని జ్ఞాపకం చేశాడు చంద్రశేఖరం.

అంత బాధలోనూ సుబ్రహ్మణ్యం సంతోషించకుండ ఉండలేకపోయాడు. పరీక్ష ప్యాసయ్యాడు. ప్యాసయినట్టు విన్నాడు. 'ఆహా! ఇవాళ ఎంత సుదినం. ఉదయం లేచి ఎవరి ముఖం చూశానో!'

సుబ్రహ్మణ్యం ఉలిక్కిపడ్డాడు. అంతలో దీర్ఘాలోచనలో మునిగిపోతుండగా హనుమంతు బుజం మీద తట్టి టీపార్టీసంగతి గుర్తుచేశాడు.

తన బాధ లోపల అణుచుకుని బలవంతాన నవ్వుతెచ్చుకుని 'ఏదో ఏడవండిరా. ఆ పర్సు మీ పరం చేశానుగా' అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

పెద్ద ఫ్లాస్కు, సంచీ తీసుకుని బయటికి వెళ్ళిపోయాడు శ్రీశైలం.

సుబ్రహ్మణ్యంలోని బాధకు పూర్వగాథ కొంత ఉన్నది.

* * *

షర్టుచేతిని కొద్దిగా పైకి లాగి వాచీకేసి చూశాడు సుబ్రహ్మణ్యం, పావుతక్కువ పదయింది.

ఎండ తీక్షణంగా ఉంది. నీరసంగా అడుగులు వేసుకుంటూ, ఇంగ్లీషు సినిమాల్లో హీరోలాగా కళ్ళు చికిరించి ఎదురుగా వస్తున్న జనాన్ని చూస్తూ, కార్లనూ రిక్షాలనూ తప్పుకుంటూ ముందుకు వెళుతున్నాడు.

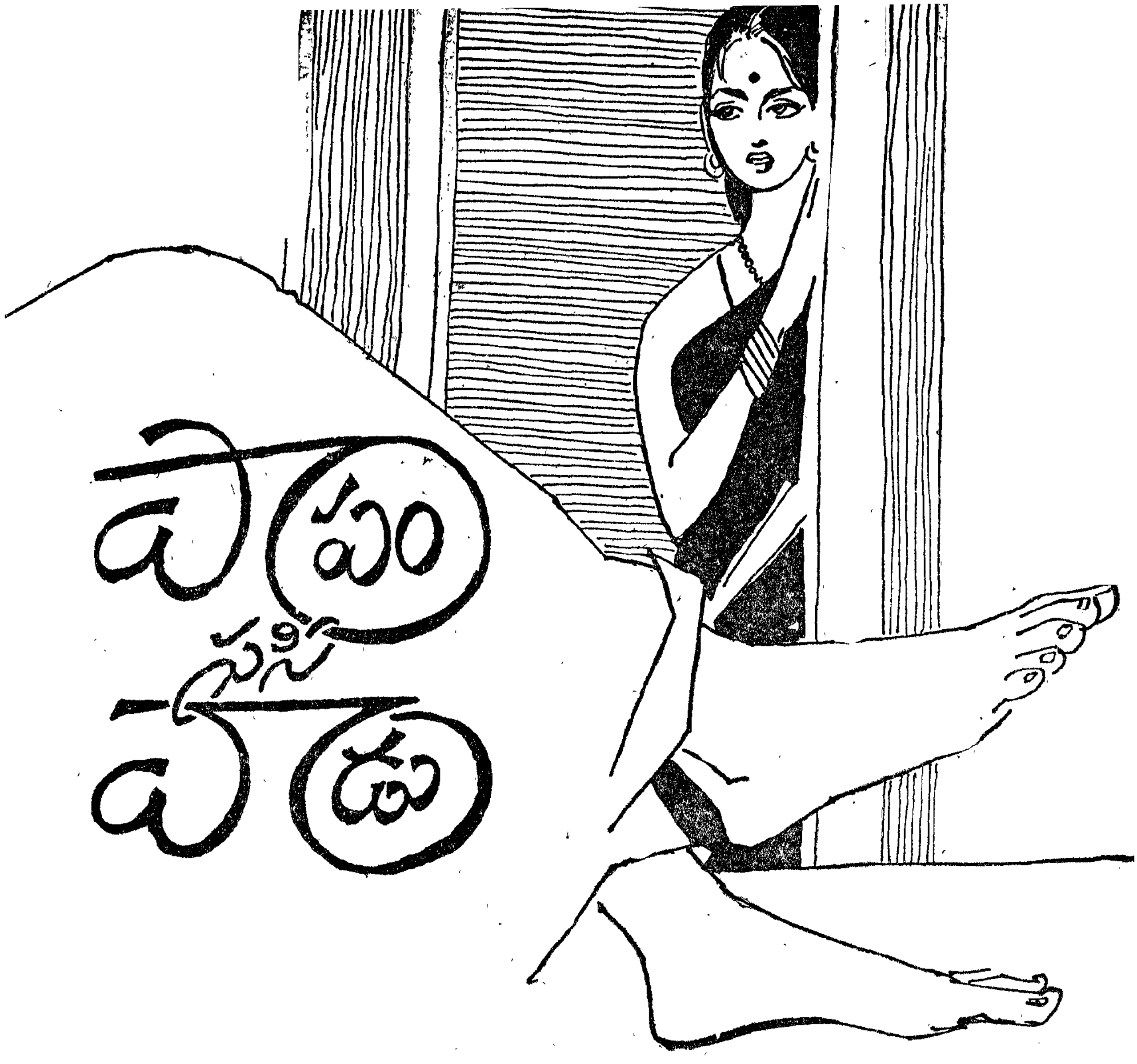

చంకలో మడతలుపెట్టిన పేపరు అతడిలాగే ఉసూరుమంటున్నది. దాన్ని పదమూడు నయా పైసలుపెట్టి కొన్నాడు రిజల్ట్సుకోసమని. తీరా చూస్తే ఆరోజు పడనేలేదు. కసిగా పేపరును నాలుగు మడతలు మడిచి చంకలో పెట్టుకుని రూమువేపు తిరిగాడు. ఇంతలో—

"టయిమెంత"

కళ్ళు చికిరించుకుని ముందుకు వెళ్తున్న సుబ్రహ్మణ్యానికి వినపడలేదు ఆ ప్రశ్న!

'టైయిము ఎంతయిందయ్యోవ్!' మరీ దగ్గరగా వినపడింది.

కళ్ళు కొంచెం పెద్దవిచేసి పక్కకి చూశాడు సుబ్రహ్మణ్యం. 'పదకొండు' అన్నాడు ఆ టాయి మడిగి నతన్ని కోపంగా చూస్తూ.

షాక్‌కొట్టినట్టు ఉలిక్కిపడి తమాయించుకుని సీరియస్‌గా మొహం మార్చుకుని 'ఆ గడియారం రైలుకింద పెట్టండి' అన్నాడతను క్లోపంగా, వెళ్ళిపోవడానికి ఉద్యుక్తుడవుతూ.

'మువ్వెళ్ళి అక్కడ చూసుకుంటావా' అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

ఈ పిట్టు వినకుండానే వెళ్ళిపోయాడతను.

సుబ్రహ్మణ్యం తన వాచీకేసి చూసుకున్నాడు. పదే అయింది. తన పొరపాటు తెలిసింది. అసలు పొద్దున లేచిందగ్గరనుంచి మతి స్థిరంగాలేదు.

నిద్రమంచంమీదనుంచి లేస్తూనే కిటికీలోంచి, ఎదురుగా పక్కవాటాలో నూతిదగ్గర ఆదిత్యహృదయం పారాయణచేస్తూ స్నానం చేస్తున్న మామ్మగారు కనపడింది.

'శివశివా' అనుకున్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

లోపల్లోపలే ఆవిణ్ణి తిట్టుకుని మంచం దిగుతూ కిందనున్న గాజుగ్లాసును పెళ్లున తన్నాడు. గ్లాసు పగిలి గదంతా చిందరవందరగా పడ్డది.

అవన్నీ ఒకమూలకు నెట్టి కాలకృత్యాలు తీర్చుకుని క్షౌర కళ్యాణానికి ఉపక్రమించాడు.

గడ్డంచేసుకోవడం ఒకవేపయింది. రెండో వేపు చేసుకుంటుండగా తెగింది.

మామ్మగారి మహాత్యం అనుకుని కసిగా కిటికీలోంచి నూతివేపు చూశాడు. లాయరుగారమ్మాయి లావణ్య వయ్యారంగా నీళ్ళుతోడుతోంది.

సుబ్రహ్మణ్యం ఉషారుగా ఈల వేసుకున్నాడు పైకి వినపడకుండ. నూతివేపు చూస్తూ మిగతా గడ్డం గీసుకుని ఆఖర్న అద్దంలో చూసుకుని ఆరు ఔన్సుల ఆముదం తాగినవాడిలా ముఖం పెట్టాడు.

ఒకవేపు మీసం పూర్తిగా కనపడకుండా పోయింది. రెండోవేపున చారలాగ ఉన్న కోరమీసం వెక్కిరిస్తోంది.

మామ్మగార్ని మనసార మళ్ళీ తిట్టుకుంటూ మిగతా సగం కూడ లేదనిపించి, స్నానంచేసి బట్టలు వేసుకుని వీధిలోకి బయలుదేరాడు.

సెకండియర్ డిగ్రీ కోర్సు రిజల్ట్స్ ఆరోజు రావాలి. మామ్మగారి మహాత్యం ఎలా ఉందో అనుకుంటూ హొటల్లో అడుగుపెట్టాడు.

చల్లగా ఫానుకింద కూచోగానే తీయని ఊహలు మెదిలినయి.

'ఆహా! లావణ్య! అందానికి తగ్గపేరు .... సన్నగా సన్నజాజితీగెలా ఆ శరీరలావణ్యం, ఎంతయినా పొగడవచ్చు. మంచి భాష వచ్చి, ఛందస్సు రాకపోయినా ఫర్వాలేదు!"

—47 వ పేజీ చూడండి

పాపం పసివాడు

17 వ పేజీ తరువాయి

సర్వరు తెచ్చిన ఇడ్లీ తింటానికి ఉపక్రమించాడు సుబ్రహ్మణ్యం. ఇంతలో పక్కనించి ఇడ్లీ ప్లేటు, సాంబారుసమేతంగా ఎగిరి సుబ్రహ్మణ్యం మీదగా దూసుకుపోయి కింద పడింది.

'సారీ ! సార్ ఎక్స్యూజ్ మి.' అన్నదో గొంతు.

సుబ్రహ్మణ్యంతల తిరిగిపోయింది. ఎదుట కూచున్నాయన ఇంకా క్షమాపణలు చెప్పుకుంటూనే ఉన్నాడు. ఏడవలేక నవ్వుతూ 'ఫర్వాలేదులెండి' అన్నాడు మొహంమీద చిమ్మిన సాంబారు తుడుచుకుంటూ.

పేపరుబోయ్ కనుపించాడు హోటలు ముందు. రిజల్ట్సు పడేఉంటాయి అన్న ఆదుర్దాతో చివాల్న లేచి, అడ్డుగా ఉన్న మూడు కుర్చీలలోని శాల్తీలను తోసుకుని బయటపడ్డాడు.

ఆ ముగ్గురూ ముక్తకంఠంతో సుబ్రహ్మణ్యం కనపడుతున్నంతసేపు తిడుతూనే ఉన్నారు.

'రిజల్ట్సు పడ్డాయా' అని అడిగాడు.

'పడినయి సార్' అన్నాడు పేపరు కుర్రాడు.

డబ్బులిచ్చి పేపరు తీసుకుని బార్లా తెరిచాడు పేపర్ని, రిజల్ట్సు చూసే ఆదుర్దాతో.

'హోటలు కడ్డంగా నిలబడ్డావేమయ్యా సినిమాపోస్టరులా పేపరూ, నువ్వూ' అన్నాడొకాయన సుబ్రహ్మణ్యాన్ని పక్కకు నెట్టి లోపలికి పోతూ.

వినుక్కుంటూ కొంచెం పక్కకి జరిగాడు. కిళ్లీకొట్టతను గుడ్లురిమి చూశాడు. సుబ్రహ్మణ్యం వాటం చూస్తే తెరిచిపట్టుకున్న పేపరుతో అసలే వెడల్పుతక్కువున్నకిళ్లీకొట్టును మూసేటట్టున్నాడు.

సణుక్కుంటూ, పదడుగులదూరంలో ఎదురుగా రోడ్డు అవతల ఉన్న మునిసిపాలిటీ చెత్తకుండీదగ్గరకు వెళ్లి ఒకపక్కగా నిలబడి పేపరు తెరిచాడు అక్కడింకేం అభ్యంతరం ఉండదని.

ఇంతలో ఇంకో బుర్రకూడ పేపరుమీదికి వంగింది. ముక్కుపొడుం కంపుగొడుతుంటే పక్కకు తలతిప్పాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

'వారఫలాలు జూద్దామనీ ....' అన్నాడాయన.

చిర్రెత్తుకొచ్చింది సుబ్రహ్మణ్యానికి. ఇటు పక్క కుండీలోంచి కుళ్లువాసన, ఘరోవేపు నుంచి పొడుంకంపు. పేపరు ఆయనకు అందించాడు గత్యంతరం లేక.

రెండుముక్కుల్నిండా బుర్రున పొడుం పీల్చి తన ఇంట్లో ఉన్న చిన్నా పెద్దా, అందరి వారఫలాలు వివరంగా చదువుకుని పేపరు సుబ్రహ్మణ్యానికిచ్చి నిష్క్రమించాడు ఆ పెద్దమనిషి.

గాభరాగా పేజీలు తిరగేశాడు. నాలుగో పేజీలో మధ్యన ఒక కాలంపొడుగునా పైనించి కిందదాకా కనపడ్డాయి ఏవో నెంబర్లు.

గుండె చేస్తున్న ఆర్భాటం షర్టుకింద నుంచి చెవుల్లోకి రవాణా అవుతోంది 'లబో దిబో' మని.

తీరా చూస్తే అవి హిందీ పరీక్షలకు సంబంధించినవి.

పేపరు కుర్రాడిమీద గొంతువరకు కోపం వచ్చింది. పత్రిక మడిచి చంకలో పెట్టుకుని **ఉసూరుమంటూ రూముచేస** **ఇప్పటికే** వాడెవడో టయిము అడిగాడు. తను పదకొండన్నాడు పరధ్యాన్నంగా. వాడేమో రైలుకింద పెట్టమన్నాడు వాచీని. ఇంతకూ గంగాభాగీరథీ సమానురాలయిన మామ్మగారి చలవ ఇదంతా అనే నిర్ధారణకు వచ్చాడు.

నీరసంగా గది తాళంతీసి లోపలికి అడుగు పెట్టాడు సుబ్రహ్మణ్యం. మామ్మగారిమీద ఎక్కడలేని కోపం వచ్చింది. కిటికీలోంచి చూశాడు. నూతిదగ్గరగా ఉన్న జామచెట్టుకు మడిబట్ట ఆరవేసింది మామ్మగారు.

మడిబట్ట ముట్టేసుకుందామన్నంత కోపం వచ్చింది. అదే ఆవిడకు తగిన ప్రాయశ్చిత్తం ! కాని, తీరా తను మడిబట్ట ముట్టుకునేప్పుడు ఎవరైనా చూస్తే పీవు తాషామరబా మోత ! ఆ సమయంలో — తన స్వీట్‌బ్యూటీ లావణ్యగనక చూసి పళ్లికిలిస్తే ఎంత అవమానం ! అందుచేత ఆపని మంచిదిగాదనుకుని మంచంమీద కూలబడ్డాడు.

ఇంతలో గుమ్మం అవతల గాజుల గలగలశబ్దానికి .... నాగస్వరం విన్న పాములాగ మెడ నిక్కించి చూశాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

'మా బామ్మ మిమ్మల్నోసారి రమ్మన్నది" అన్నది లావణ్య గుమ్మం అవతల నించుని.

రక్తం గడ్డకట్టుకుపోయింది సుబ్రహ్మణ్యానికి. ఈ మామ్మగారు దేవాంతకురాలు ..... ఆవిడ మడిబట్ట ముట్టేసుకుందామనుకున్న సంగతి తెలుసుకోలేదుకదా ! అని భయపడ్డాడు. తర్వాత తనభయం ఆధారరహితం అని ధైర్యంతెచ్చుకున్నాడు.

ఈ గుంజాటనతో పిలవడానికి వచ్చిన లావణ్యకు సమాధానం ఇవ్వనేలేదు.

'ఎందుకూ' అని లేచి గుమ్మందగ్గరకెళ్లి అక్కడెవరూ లేకపోవడం చూసి హతాశుడయ్యాడు. లావణ్య వెళ్లిపోయింది. 'ఎంత దురదృష్టవంతుడివిరానువ్వు'అనిస్వంతానికితిట్టుకున్నాడు.

'ఇంతకూ మామ్మగారు ఎందుకు రమ్మన్నట్టు' మళ్లీ అదే ప్రశ్న.

గదితలుపు దగ్గరగా వేసి పక్కభాగంవేపు బయలుదేరాడు. ఇంటిముందున్న క్రోటన్సు మొక్కలకు అడ్డంపడి వెళ్తుంటే కిటికీలోంచి చూస్తున్న ఇంటివారమ్మాయి ప్రాణం ఉసూరుమంది.

ఎన్నాళ్లనుంచో ప్రాణప్రదంగా పెంచుకుంటున్న మొక్కలు తొక్కిపాడుచేస్తున్నాడీఅద్దెకున్నఅబ్బాయి.

అసలే ముక్కుకు సూటిగా పోయేమనిషి సుబ్రహ్మణ్యం. సరాసరి హాలులోకి వెళ్లి 'మామ్మగారూ! ఎందుకు పిలిచారుట' అన్నాడు, లావణ్య కనపడుతుందేమోనేమో ఆశతో పక్కగదుల్లోకి చూస్తూ.

మామ్మగారు ముసుగుసవరించుకుంటూ వచ్చింది.

'వచ్చావా నాయనా. ఈనాటికి నీకు పని చెప్పక తప్పలేదు. మరేం అనుకోకు. మా అబ్బాయేమో, వాడిదోవన వాడు కోర్టుకు వెళ్లిపోయాడు ఏదో కేసుందని.'

బోలెడంత మొహమాటపడుతూ, 'ఫర్వాలేదు. దానికేం, చెప్పండి. నాకు సెలవేగా' అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

'బజారుకెళ్లి ఒక పాతిక మామిడిపండ్లు, ఒక కట్ట తమలపాకులు తెచ్చిపెట్టు నాయనా. ఇవి **రెండు మర్చిపోయామ్మ పెళ్లిచూపులకని విశాఖ**

పండిత
డి. గోపాలాచార్యులవారి

అరుణ

స్త్రీల ఆరోగ్యసౌభాగ్యాలకు

ఆయుర్వేదాశ్రమం
ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
మద్రాసు-17

కుటికురా అయింట్‌మెంట్

చర్మరక్షణకు శతాబ్దానికి పైగా పేరుమోసింది.

మూటపది సంవత్సరాలు ! ఇంత కాలంగా ప్రపంచమంతటా కుటికురా అయింట్‌మెంట్ ఉపయోగంలో ఉందన్న మాట !
కుటికురా అయింట్‌మెంట్ మచ్చలు తెచ్చే క్రిములను నాశనంచేస్తుంది. మూరేడు కాయలూ, మొటిమలూ, గజ్జి మొదలైన వాటిని రూపుమాపి అవి మళ్లీ రాకుండా చేస్తుంది.
దీనిలోగల క్రిమిసంహార నూనెలు, ఒరపును, చమట పొక్కులను, పురుగుల కాట్లనూ నయంచేస్తాయి ; కోతలూ, కాల్పులను మాన్పుతాయి.

కుటికురా అయింట్‌మెంట్

కుటికురా టాల్కం పౌడరు డబ్బా కొనండి — కుటుంబానికి అంతటికీ ఉపయోగపడే బహుళ వినియోగ టాల్కం పౌడరు

NATIONAL CO 3006₂D

నెర్విటాల్

నరముల బలహీనతకును, రక్తపోటుకున్నూ రామ బాణము. అనుభవయుక్తముగా చేయబడినది.

8 ఔ. సీసా 5-75, పోస్టేజి 1-75.

ఇండియన్ మెడిసన్ హౌస్,
విజయవాడ-2.

శ్రీబాలాంజనేయ ప్రశ్న

సంతానము, రోగములు, గ్రహబాధలు, వివాహం, పారిపోయిన పశువులు, మనుష్యులయొక్క ఆచూకీ, దొంగిలించిన సొమ్ము, వీడిపోయినభార్య విగా కోరిన 5 ప్రశ్నలకు వెంటనే వ్రాసి పంపగలను. రూ 2 ఎం.ఓ. చేయండి. నెలలవారీగా 12 నెలలకు 1 సంవత్సరం జాతకము రూ 2. పూర్తి పేరు, జాబు వ్రాసిన టైము తెలిపిన చాలును.

హనుమాన్ జ్యోతిషాలయము,
10వ లైను, అరండల్ పేట, గుంటూరు2.

RATNAM'S N-OIL
(వైపూతకుమాత్రమే)

అంగనరములు బలహీనత చెంది. ధిన్న దినచో తిరిగి యథాప్రకారం అయ్యే పూర్తి సౌఖ్య మనుభవించుటకు 50 సం॥ ప్రఖ్యాతి కలది. 1 సీసా రూ. 10 లు వి. పి. 1-4-0 కావలసినవారు ముందుగా 1-4-0 పంపేది. ఇందులో స్పెషల్ రకం అర్జంటుగుణమునకు రూ. 25-0-0 లు.

డాక్టర్. రత్నం సన్స్, (Estd 1904
ములక పేటబిల్డింగ్స్, అజంపూరా నూర్గుట్ట, హైదరాబాద్-24 (ఆంధ్రప్రదేశ్)

స్థాపితం: 1920

రెడ్డి & కో. (రిజిష్టర్డు)

గోపాలపురం — తూ. గో. జిల్లా

బొల్లి, మేహవాడ, మేహమచ్చలు వగైరా సమస్త చర్మవ్యాధులకు ప్రత్యేక చికిత్స
శాస్త్రీయ ఆయుర్వేద ఔషధములు లభించును.

కేటలాగు సలహా ఉచితం.

పాపం పసివాడు

పట్నంనుంచి వస్తారు మధ్యాహ్నం. వాళ్ళు వచ్చేటప్పటికి అన్నీ అమర్చాలా.... మాపిల్ల భారం నీమీద వదలిపెడుతున్నాను పిన్నీ' అని నామీద వదిలేశాడాయన .... ఇంద ఈ అయిదురూపాయల కాయితం తీసుకో. అమ్మాయ్! సంచీ ఇవ్వమ్మా ఈ అబ్బాయికి', అని ఆజ్ఞ జారీచేసింది అయిదు రూపాయల నోటు అతని చేతిలో ఉంచుతూ.

లావణ్యను చూడటానికి పెళ్ళివారు వస్తున్నారు!!!

శిలగా మారిపోయిన సుబ్రహ్మణ్యం మరబొమ్మలాగా అందుకున్నాడు ఆ పిల్ల ఇచ్చిన సంచి. అశని పాతంలాంటి వార్త తనచెవిన వెయ్యటమే గాక ఆ రాబోయే పెళ్ళివారికోసం మామిడిపళ్ళు తెమ్మని తనను పురమాయించడమా !

ఇదే ఇంకోసమయంలో అయితే ఎంతో సంతోషంతో అంగీకరించేవాడే ! కాని ఇప్పుడు. తను ఎన్నాళ్లనించో నిర్మించుకుంటున్న గాలి మేడలు ఒక్కసారి కుప్పగా కూలిపోతున్న ఈసమయంలో తనకు సంతోషం ఏమిటి చట్టుబండలు.

లావణ్య ఇచ్చిన సంచీని తీసుకుని బరువుగా అడుగులువేసుకుంటూ బయటికి నడిచాడు.

బయట గేటు దాటిందాకా చూసి, మామ్మగారు 'లావణ్యా ! వచ్చినప్పుడున్నంత ఉషారుగా వెళ్లేటప్పుడు లేదేమే ఆ అబ్బాయి. బజారు వెళ్లమన్నామని కోపమా ఏమిటి' అన్నది సందేహంగా.

'బావుంది. నాకేం తెలుసు. ఆ అబ్బాయినే అడక్కపోయావ్' అన్నది లావణ్య.

మునుగు ముందుకు లాక్కుని వంట యింట్లోకి వెళ్లిపోయింది మామ్మగారు.

బజారుకు బయలుదేరిన సుబ్రహ్మణ్యం మనసు అమితంగా బాధపడిపోయింది.

ఒక్క క్షణంలో, పది లంకణాలు చేసినంత నీరసం ప్రవేశించింది వంట్లో. ఎటువంటి దుర్వార్త వినాల్సివచ్చింది. తన హృదయాధిదేవతగా ఆరాధించుకుంటున్న లావణ్యను చూసేందుకు పెళ్లివారు రావటమా! ఆ రూములో చేరిన రెండు సంవత్సరాలనుంచీ ఆమె పరిచయంకోసం తపించి పోతున్నది హృదయం.

పరిస్థితులు అనుకూలిస్తే, చండామార్కుడైన తండ్రి అంగీకరిస్తే,ఆపిల్ల తల్లీ,తండ్రీ, మామ్మగారు వగైరా అభ్యంతరం చెప్పకుండా ఉంటే లావణ్యను పెళ్లిచేసుకుందా మనుకున్నాడు.

తను వప్పేసుకున్నాడుగనుక తన పెళ్లి సగం ఖాయం అనుకున్నాడు. అంటే శాతముల లెక్కలో చెబితే ఏభై పర్సెంట్ అయిపోయినట్టే. కాని ఆశ నిరాశ అయిపోయింది. నీరసం ఆవరించింది. చేతిలో ఉన్న సంచీ విసిరి పారేద్దామను కున్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

కాని మనసు ఒప్పలేదు. వెధవ మొహమాటం అడ్డొచ్చింది.

ఇంతకు తను లేచిన వేళా విశేషం అనుకుని బజారు చేరుకున్నాడు. మామిడిపళ్ళు, తమల పాకులు కొనుక్కుని అరగంటసేపు తిరుగు ప్రయాణంచేసి ,కొంపకి చేరుకున్నాడు.

ఎటూ వరాయిది కాబోతున్న పిల్లతో మొహమాటం, సిగ్గు, బిడియం వగైరా లేమిటని నేరుగా తలుపుదగ్గరకు వెళ్లి 'ఇవిగో పళ్ళూ, ఆకులూ' అన్నాడు చేతిలో సంచీ ఎవరికో అందిస్తున్నట్టుగా.

గదిలో లావణ్య ఉన్నదనీ, తనచేతిలో సంచీ అందుకుంటుందనీ అతని ఉద్దేశ్యం. ఎండలో నడిచివచ్చాడేమో గదిలో ఎవరున్నదీ స్పష్టంగా కనపడ్డంలేదు.

ఎంతసేపటికీ సంచీ ఎవరూ అందుకోక పోయేసరికి అనుమానంవచ్చి ఎడంచేత్తో కళ్ళు నులుముకుని చూశాడు. గదిలో ఎవరూ లేరు.

ఉసూరుమంటూ హాల్లోకి వచ్చి కసిగా 'మామ్మగారూ' అని పిలిచాడు. వంటయింట్లోనుంచి గాజులు గలగల ఆడించుకుంటూ వచ్చింది లావణ్య.

'ఆ సంచి, మిగిలిన డబ్బులూ కింద పెట్టండి' అన్నది బహు నిష్కర్షగా.

మాట్లాడకుండ సంచి, డబ్బులు కింద పెట్టాడు. ఏమిటో చెబుదామనుకున్నాడుగాని రుద్ధమయిన కంఠంలోంచి మాట పెగిలిరాలేదు. ఎదురుగా వంగి మామిడిపళ్ల సంచీ, డబ్బులూ తీసుకుంటున్న సన్నజాజి తీగవంటి లావణ్యను చూస్తుంటే నిలువునా నీళ్లుగారిపోయాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

ఇంక అక్కడ నించోడం బాగుండదని వెనక్కు తిరిగి తన గదివేపు నడిచి తలుపు తీసుకుని ఉసూరుమంటూ చతికిలపడ్డాడు మంచంమీద.

* * *

ఇంతలో లాయరుగారి ఇంటిముందు జట్కా వచ్చి ఆగింది.

'పెళ్లివారు చూపులకు వచ్చేశారు' అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

మిగతా నలుగురూ అర్థంగాక 'పెళ్లివారేమిటిరా! కలవరిస్తున్నావా ఏమిటి' అన్నారు.

'లాయరుగారి అమ్మాయిని చూసేందుకు వచ్చారు' అన్నాడు ఏడుపుగొంతుపెట్టి.

జట్కాలోనుంచి దిగినవాళ్ళు లోపలికి వెళ్లిపోయిన పావుగంటకు, పెళ్లికూతురులా ముస్తాబయిన పక్కయింటి మేష్టరుగారి అమ్మాయిని వాళ్ల అమ్మ రెక్కపట్టుకుని నడిపించుకుంటూ లాయరుగారింట్లోకి తీసుకువెళ్లడం చూసిన సుబ్రహ్మణ్యం మొహంలో రకరకాలుగా మారిన కళలు ఆఖరుకు గుండె పగిలే నవ్వుతో అంత మయింది.

'హరి నీ ! అదా సంగతి' అన్నాడు బిగ్గరగా.

ఇదా మామ్మగారిమీద పెట్టబడిన భారం !

'ఏమిట్రా ఈ పట్టపగలు కలవరింతలు. కొంచెం విభూతి తెచ్చిపెట్టమన్నావా ఏం ! జడుసుకున్న బాపతయితే సంజీవిమాదిరి పని చేస్తుందని మా అమ్మ నాకు ఎప్పుడూ విభూతి పెడుతుంటుంది!' అన్నాడు హనుమంతు.

శ్రీశైలం టిఫిను, కాఫీ మోసుకొచ్చి అందరి ముందు ఉంచాడు.

అందరూ ఆనందంగా ఫలహారం చేశారు.

"ఇంతకూ పెళ్లిచూపులు లావణ్యకు కాదన్న మాట....పక్కింటి మేష్టరుగారి కూతురికని తెలిసి ఉంటే ఇంత గొడవ ఉండేది గాదుగా .... అయినా ఇవ్వాళ తను ఎవరి మొహం చూశాడోగాని ....' **ఉలిక్కిపడిన సుబ్రహ్మణ్యాన్ని అయిదుగురు గట్టిగా పట్టుకున్నారు.**